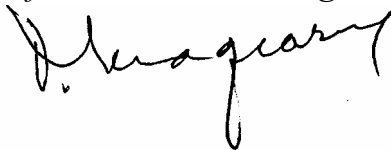

Conducerea Facultatii de Chimie
omagiaza memoria
Profesorului, Cercetatorului si Omului
Constanta Gheorghiu
fost cadru didactic la
Catedra de Chimie Anorganica,
la implinirea a 80 de ani
de la nasterea sa,
2 iunie 2002

*Decanul Facultatii de Chimie
Profesor dr. Vasile Magearu*

**IN MEMORIAM: 80 DE ANI DE LA NAȘTEREA
Profesor Dr. Doc. CONSTANȚA GHEORGHIU**

Constanta Gheorghiu

Profesor Doctor Docent

(2 iunie 1922 – 28 martie 1983)

Comemorarea a 80 de ani de la nașterea profesoarei **CONSTANȚA GHEORGHIU** reprezintă, pentru colaboratori, colegi și foști studenți, un prilej de cinstire a memoriei unuia dintre dascălii de prestigiu ai facultății de chimie.

Constanța Gheorghiu s-a născut la Tîrgu-Ocna, Județul Bacău, la 2 iunie 1922.

Și-a petrecut copilăria și adolescența în orașul Piatra Neamț, de care a rămas foarte legată până la sfârșitul vieții. Acolo a urmat cursurile școlii primare, gimnaziale și liceale, fiind absolventă a Liceului Teoretic în anul 1941.

În anul 1945 a absolvit Facultatea de Științe, secția de Chimie - Fizică, de la Universitatea din București.

Instruirea în domeniul chimiei și-a început-o în condițiile grele de război, dar dotată cu o putere de muncă de invidiat și cu voință deosebită, la sfârșitul anului I de facultate, se număra printre cei câțiva studenți din țară care au fost distinși de către Ministerul Educației Naționale cu premii și diplome de onoare pentru rezultate la învățătură.

Începutul anilor de studenție ai Constanței Gheorghiu au coincis, aproape, cu sosirea la București, în calitate de șef al catedrei de Chimie Anorganică a profesorului GHEORGHE SPACU, a cărei elevă și apoi colaboratoare a fost.

După absolvirea facultății, numărându-se printre studenții la care profesorul Gheorghe Spacu sesizase calități reale de dascăl și cercetător, a fost încadrată la Catedra de Chimie Anorganică în calitate de preparator, activitate pe care o începuse de fapt încă cu o jumătate de an înainte.

Parcurgând toate treptele universitare, din anul 1970 până în martie 1983, când o boală nemiloasă a smuls-o brusc dintre noi în plină activitate, a ocupat funcția de profesor la aceeași catedră. Aceasta a însemnat 36 de ani de muncă neobosită, depusă cu devotament și dăruire în slujba învățământului românesc.

În anul 1967, pe când era demult un cercetător consacrat, și-a susținut teza de doctorat cu tema „Noi contribuții la chimia coordinativă a metalelor platinice” obținând titlul de doctor în chimie anorganică.

În anul 1971 i-a fost conferit titlul de doctor docent în științe.

În perioada 1977 – 1981 a fost prodecan al facultății de chimie din Universitatea București și respectiv al facultății de tehnologie chimică din Institutul Politehnic din București.

Între anii 1947 – 1962 a fost colaborator științific la Centrul de Cercetări de Chimie Anorganică al Academiei Române.

În calitate de cadru didactic a fost un exemplu de dascăl, prin prelegerile sale de un înalt nivel științific, cu care cucerea studenții, fie că era vorba de domeniile de bază ale chimiei anorganice dar mai ales de cele de specializare. Acest lucru a fost posibil datorită calităților inegalabile cu care era înzestrată și harului de a reuși să facă din cele mai aride lecții, prelegeri care să captiveze prin conținut și prezentare.

Știa să sesizeze ca nimeni altul momentele mai dificile din timpul unui curs sau a unei ore de lucrări practice, și cu multă măiestrie reușea să ridice din nou activitatea la nivelul la care pretindea să se desfășoare.

A fost preocupată de introducerea de noi cursuri și respectiv lucrări practice de laborator care aveau ca scop alinierea învățământului chimic din facultatea noastră la cerințele unui învățământ modern.

A introdus și organizat, în special la nivelul anilor mari de studii, lucrări practice individuale, cu un grad mare de complexitate, (avea atracție deosebită pentru astfel de lucrări) prin care urmărea inițierea studenților în abordarea și rezolvarea unor teme de cercetare, contribuind astfel la formarea specialistului în domeniu.

Sub toate aspectele activității desfășurate, pretindea o învățare logică a noțiunilor predate și o corelație permanentă între cunoștințele teoretice și posibilitățile de aplicare practică a acestora. Prin aceasta, profesoara Constanța Gheorghiu urmărea ca studenții să dobândească o bază de cunoștințe cu care să se

poată orienta în orice problemă de specialitate. Se poate aprecia că atunci când școala reușește acest lucru, înseamnă că și-a făcut datoria.

În activitatea de cercetare științifică era un adevărat promotor al „noului” și avea o intuiție deosebită asupra problemelor de perspectivă.

Constanța Gheorghiu a fost un mare om de știință.

Domeniul de cercetare, pe care l-a slujit cu credință până la sfârșitul vieții sale, a fost acela al chimiei coordinative.

Activitatea de cercetare pe care a desfășurat-o până în ultimul moment, s-a concretizat într-un număr de peste 100 de articole originale publicate în reviste de specialitate de prestigiu, din țară și străinătate, brevete de invenție și procese tehnologice. Multe dintre lucrările elaborate au fost prezentate la Conferințe și Congrese de Chimie din țară și străinătate. Rezultatele

unora dintre cercetările întreprinse au fost citate în reviste de specialitate sau și-au găsit aplicații în diferite laboratoare de cercetare și uzinale sau chiar în producție.

Și-a conturat un domeniu propriu de cercetare, în care s-a format și s-a specializat prin doctorat un mare număr de cadre didactice tinere, care au dus mai departe prin dezvoltare și diversificare ideile profesorului lor.

Pentru rezultatele obținute în cercetarea științifică, profesoara Constanța Gheorghiu a fost premiată în anii 1961 și respectiv 1963 de către Ministerul Învățământului.

Mereu animată de dorința de a împărtăși fără rezerve din experiența acumulată, cu răbdare și dăruire a îndrumat pașii unui mare număr de studenți și tineri cercetători în tainele complicate ale cercetării științifice.

Cu deosebită competență s-a preocupat de îndrumarea doctoranzilor, pe care a știut să-i stimuleze prin exemplul personal.

Aborda cu mult curaj probleme de cercetare dintre cele mai dificile și cu aceeași competență și ingeniozitate reușea să le rezolve.

Era un om al laboratorului în adevăratul sens, a cărei viață a însemnat muncă neobosită, dusă până la sacrificiu pentru învățământ și cercetare.

Constanța Gheorghiu a fost un om minunat. Iubea viața, iubea oamenii și le acorda toată încrederea; era prezentă acolo unde cineva din jur avea nevoie, era optimistă și reușea să transmită aceasta și celorlalți.

Pentru cei ce n-o cunoșteau, părea de o anumită duritate, în realitate avea un suflet nobil, de o rară sensibilitate și generozitate știind să se apropie discret de cele mai opuse caractere.

Se simțea bine în compania studenților și a tinerilor colaboratori și îi plăcea să-i vadă entuziaști, întreprinzători și energici. Se bucura nespus atunci când constata că studenții și colaboratorii sunt bine pregătiți și apreciați. Ținea mult la prestigiul colaboratorilor, sfătuindu-i să se impună prin rezultatele muncii, prin corectitudine și cinste, calități ce o caracterizau.

Pentru toate aceste calități, era înconjurată cu respect, căldură și deosebită afecțiune atât de către colegi cât și de studenți.

Constanța Gheorghiu a fost un profesor de mare prestigiu care și-a adus din plin contribuția la pregătirea și educarea multor promoții de absolvenți ai facultății noastre, toți păstrându-i o vie amintire.

Colegi și Colaboratori